

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

01/2016/HR

Geslo 2016. godine:

Pobijediti s Kristom

Služba Božja u Aucklandu:
Bog sklapa Savez s nama

Katekizam: Kristova
Crkva i služba

Novoapostolska Crkva
International

Pobijediti s Kristom

Draga braćo i sestre,

za novu Vam godinu od sveg srca želim Božji blagoslov:

- da osjetite njegovu blizinu i pratnju,
- da Vas nosi njegova ljubav,
- da doživite njegovu milost.

Mijena godina daje nam povoda da na trenutak zastanemo i postavimo si pitanje: „Kako daleko sam došao (došla) na putu prema svom cilju?“ Za to postoji veoma jednostavno mjerilo. Zamislite si da idete prema nekoj udaljenoj kući: u početku Vam se cilj čini malenim, možete ga zakloniti jednim prstom. Što se međutim više približavate, ona postaje sve veća i sve jasnije možete prepoznati njezine obrise.

Naš je cilj da vječno budemo kod Gospodina. Jesmo li mu se približili tijekom protekle godine? Da li nam je Isus danas veći nego prije godinu dana? Možemo li bolje prepoznati njegovo biće?

Da bi čovjek lakše napredovao, pomaže mu ako si postavi međuciljeve: „S ljubavlju na posao“ – naše geslo 2014. – bilo je npr. jedna takva etapa.

Ili „Radost u Kristu“, naša deviza za upravo započetu godinu – još je jedna etapa našega puta. Učinimo sada sljedeći korak: Bog nam po riječi i sakramentu daje snage da svladamo sve što nas odvaja od njega. On nam daje snage da pobijedimo u toj borbi. Želimo pobijediti s Kristom!

■ Krist nam pomaže da pobijedimo nad zlom. On nije uklonio zlo iz svijeta, ali vlada nad njime. Ništa ne može Krista zaustaviti da spasi one koji se pouzdaju u njega.

■ Krist nam pomaže da pobijedimo strah: i ove ćemo se godine brinuti o budućnosti. Možda smo prilikom donošenja odluka sasvim obuzeti strahom pred onim u što se upuštamo? Isus Krist je međutim uz nas da nas vodi.

■ Krist nam pomaže da pobijedimo sami sebe. Da pobijedimo svoj ponos koji nas sprječava da prihvatimo Božju pomoć, svoje predrasude koje nas sprječavaju da ljubimo bližnjega, svoj poriv da kažemo svoje mišljenje bez obzira na posljedice.

Kako mogu pobijediti s Kristom?

Tako da

- vjerujem u istinu Isusa,
- ljubim svoga bližnjega prema Isusovom uzoru,
- se ustrajno držim njegove blizine i
- tražim jedinstvo u njegovom zajedništvu.

Ovo je samo nekoliko misli uz naš moto nove godine. Imamo vremena čitavu godinu da ih produbimo – čitavu godinu za još jedan veliki korak ususret našem cilju.

Učinimo godinu 2016. godinom pobjede s Kristom!

Vaš

Jean-Luc Schneider

Bog sklapa Savez s nama

Na službu Božju u Aucklandu okupilo se 900 djece Božje, a još ju je njih 1100 u Južnom Islandu, Australiji na Fidi otocima i na Papui-Novoj Gvineji pratilo putem satelitskog prijenosa.

Ponovljeni zakon 5, 3

*„Nije Gospodin sklopio taj
Savez s našim ocima,
nego baš s nama svima koji
smo danas ovdje živi.”*

Draga braćo i sestre, prvi put sam ovdje u Novom Zelandu. Okružni apostol i braća pričali su mi da je Novi Zeland predivna zemlja. Ništa još nisam vidio od toga, ali vjerujem što mi je bilo rečeno. Čuo sam također da zemlja ima divnih zajednica te braće i sestara duboke vjere. I to vjerujem, ali to danas mogu vidjeti i osjetiti.

Jučer smo bili s djecom i doživjeli veličanstven dan. Okupljanje djece nedjeljnog vjeronauka održano je pod geslom koje sam pročitao ovdje na pjesmaricama: „Be about my Father's business" („... da mi je biti u onome Oca mojega"). Zna se da se to geslo nadovezuje na riječi koje je Isus kao dvanaestogodišnji dječak rekao svojim roditeljima nakon što su ga tražili i konačno našli u hramu:

„Pa zašto ste me tražili? Zar niste znali da mi je biti u onome Oca mojega?" A te riječi vrijede naravno i za sve nas starije, a ne samo za djecu. Moramo biti u onome što je Oca našega. Netko bi ih sada mogao shvatiti kao obavezu, kao prisilu; a nije baš ugodna spoznaja da moram činiti ono što je Oca mojega. Međutim to nije tako zamišljeno. Ne moraš ići na službu Božju, ne moraš se angažirati u Novoapostolskoj Crkvi. Ne trebaš strahovati da će te zadesiti neko zlo ako to ne činiš!

Razmislimo nakratko što znače riječi: „... što je Oca mojega." Ili drugačije postavljeno pitanje: Što je stvar Oca našega?

Njegova je stvar da ljude spasi od zla, nepravde i konačno smrti. Na tome radi. Zato želi učiniti sve da svi ljudi imaju mogućnost doći u dodir s Kristom, da mogu spoznati vjeru u njega i tako steći otkupljenje. Na tome radi naš nebeski Otac, a mi imamo veliku milost i mogućnost ali i nalog uključiti se u tu stvar i pomoći da i drugi baštine otkupljenje. Ako na taj način gledamo i razmišljamo, mislim da ćemo se složiti da naše geslo ne sadrži nikakvu prisilu, nego da ponašanje u skladu s njime donosi samo milost i da je izvor radosti i blagoslova. Nisu samo naša djeca, nego svi mi, vi braćo i sestre, pozvani biti u onome što je Oca našega.

Čuli smo danas riječi koje su u stara vremena bile upućene narodu Izraela. One govore o Savezu koji je Bog sklopio sa svojim narodom. Samo nekoliko riječi o povijesti: Bog je izabrao jedan narod, narod Izraela. Sigurno ne najveći, najjači i najznačajniji narod

Djeca pjesmom izražavaju dobrodošlicu Veleapostolu i apostolima iz njegove pratnje

Ne, Savez i obećanje nisu se odnosili na oce, nego na nas koji smo danas ovdje živi..

svog vremena. Nije bilo nikakvog konkretnog razloga izabrati taj narod, ali Bog se u svojoj ljubavi i milosti zauzeo za njega i s njime sklopio Savez. Kao prvo, oslobodio ga je iz ropstva u Egiptu, iz faraonove ruke i obratio mu se na brdu Horeb: vi ćete mi biti predraga svojina prije svih naroda. Bio je to prvi dio Saveza. On je vodio Izraelce kroz Crveno more i oslobodio ih ruke i progona Egipćana

Dao im jedno obećanje i govorio im o budućnosti koju je predvidio za njih. Po njemu su trebali doći u zemlju u kojoj teku med i mlijeko. I dao im je

Zakon uz obećanje da će biti blagoslovljeni ako budu živjeli po njemu. To je u kratkim crtama sadržaj Saveza koji je Bog sklopio sa svojim narodom. Ako bude vršio Zakon, narod je trebao biti blagoslovljen.

Sve je to, oslobođenje, prolaz kroz Crveno more, sklapanje Saveza, događaj na brdu Horeb, bila davna prošlost i već je izumrla generacija ljudi koji su sve to doživjeli. Nakon četrdeset godina nije više bio živ nitko od otaca. Ostali su samo Mojsije i neki rijetki koji su bili doživjeli prolaz kroz Crveno more i svjedočili kako je sam Bog govorio svom narodu.

Nakon propovijedi Veleapostola služili su još okružni apostol E. Barnes (na slici za oltarom) kao i pomoćnici okružnog apostola David Devaraj i John Fendt

Ostali koji su svjedočili da je oblak pokrio brdo i s njega se dizao dim i doživjeli sijevanje i grmljavinu i čuli glas Božji, više nisu bili živi. Generacija kojoj je Mojsije sada govorio, znala je prošlost samo iz pričanja svojih otaca. Dobro znamo kako obično biva kada stari preporučavaju neke događaje iz prošlosti. Nerijetko znamo čuti: "Pa da, sve je to malo pretjerano!" Kad čovjek nešto nije sâm doživio, pita se da li je priča doista istinita ili su stvari možda malo napuhane.

Mojsije je Izraelcima međutim rekao da se dogodilo upravo kao što su čuli. Bog je razdijelio vode i proveo nas kroz Crveno more, on sâm nam je govorio na brdu!

I potom priča o Obećanoj zemlji. Narod je znao da se nalazi u Obećanoj zemlji, ali je ujedno i shvatio

da se mora boriti da bi je zauzeo. Pustinja je već bila iza njih, i bliska im je bila pomisao da u novoj zemlji i nije tako loše. Shvatljivo im je bilo da su oci u pustinji razmišljali o Obećanoj zemlji, budući da nisu imali ništa, samo glad i žeđ i oskudicu i čeznju za domom. Pustinja je međutim sada iza nas, mogli bismo ostati ovdje, i ovdje nam može biti lijepo i dobro. Zašto se moramo sada još i boriti za tu Obećanu zemlju?

Mojsije je bio svjestan te opasnosti, stoga je rekao: Ne, Savez i obećanje nisu se odnosili na oce, nego na nas koji smo danas i ovdje živi. Bog želi vas uvesti u zemlju i

vrijedno je boriti se za nju!

Mojsije je znao da će narod sada doći u dodir s drugim narodima u kojima su vrijedili drugačiji zakoni. Izraelci će tako vidjeti da ti narodi smiju jesti svinjsko meso, da im je štošta dozvoljeno, a da ipak dobro žive.

*Isus je umro i uskrsnuo, i
opet će doći za tebe, za tvoje
spasenje*

Žive jednako dobro kao i mi, sretni su i imaju uspjeha. Tu vrijedi neki sasvim drugačiji zakon, ali i on očito funkcionira. Zašto moramo mi bezuvjetno vršiti Božji Zakon? Zar se ne može i nama učiniti neke ustupke?

Iz tog je razloga Mojsije skupio narod i rekao mu da se Savez odnosi na njih koji su sada tu i koji sada žive.

Toliko o Starom savezu. Sada ulazimo u vrijeme Novoga saveza. Novi savez je zapravo nastavak Starog. Bog je poslao svog Sina, da otkupi njegov narod; da ga otkupi svojom žrtvom, da ga otkupi svojim uskrsnućem, da ga otkupi svojom zaslugom. Njegovi su učenici bili svjedoci svega što je učinio.

Poznavali su Isusa, živjeli su i razgovarali s njime, susretali se s Uskrslim i spoznali da je to on, da je umro i uskrsnuo od mrtvih. Pobijedio je smrt! Isus im je dao obećanje: „Kad odem te vam pripremam mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja." Kako veličanstveno obećanje!

Dao im je Evanđelje, dao im je svoje zapovijedi i učio ih vršiti njegovu riječ, jer da će tako biti blagoslovljeni. Od tada je proteklo gotovo 2000 godina. I što imamo danas?

Danas nitko ne može reći: Ja sam vidio Uskrsloga! Mogu posvjedočiti da je istina da je uskrsnuo kao što je rekao. Moramo priznati da čak i u kršćanstvu ima glasova koji govore: Pa da, priča o smrti i uskrsnuću, tko zna da li je tako i bilo ... možda je malo i ukrašena? Sve se to može shvatiti i malo simbolički, kao sliku. Tu se radi o značenju, a ne o tome da čovjek mora vjerovati da je Isus doista umro i uskrsnuo. Da netko mora umrijeti za nas, za naše otkupljenje, nije li to malo pretjerano? Mnogi to danas smatraju neobičnim. To je opasnost našega vremena.

Služba Novoga zavjeta, apostolska služba, poslana je od Gospodina, da svjedoči o Kristovoj žrtvi, njegovoj smrti i njegovom uskrsnuću: vjerujte u uskrsnuće Isusa Krista. To je istina. Istina je ono što u Svetom pismu stoji zapisano o Kristovoj smrti i uskrsnuću. To je sadržaj naše vjere. To je najznačajnija zadaća Kristovih poslanika. Isus ih je poslao riječima: „Tko vas prima, mene prima"; stoga apostoli mogu govoriti Kristovim autoritetom. A koja je poruka koju oni trebaju naviještati?

Oni imaju zadaću svima naviještati istinu da je Isus umro za tebe koji si danas ovdje i živiš; njegov se Savez odnosi na tebe osobno.

Sve se to dogodilo za tebe, radi tebe, i događa se za tebe, za tvoje spasenje: Isus je za tebe umro i uskrsnuo, i on će opet doći za tebe, za tvoje spasenje. To je Savez koji je Bog s tobom sklopio.

To je zadaća službe Novoga zavjeta, a mi apostoli nećemo se umiriti vršiti taj nalog našega Gospodina i Učitelja.

Mi vjerujemo u smrt i uskrsnuće Isusa Krista, vjerujemo da je Isus umro za nas, vjerujemo da će opet doći nama na spasenje. Njegovo je obećanje da ćeš smjeti ući u kraljevstvo Božje. Ući ćeš u vječnu slavu, u vječno zajedništvo s Bogom.

Neki još uvijek misle da je ta poruka nešto za naše pretke. Oni su živjeli u teškim prilikama, morali su se teško boriti za svoju egzistenciju i proživljavati siromaštvo, nevolje, bolest, rat i razne druge opasnosti i krize tako da im je naprosto trebalo nešto što bi im dalo nade: Da, jednog će dana doći izbavljenje! Tada će sve biti bolje!

Mi danas imamo dobru medicinsku skrb, ne moramo se više mnogo brinuti i bojati za svoju budućnost. Ovladali smo životom, za mnoge probleme imamo rješenje. Ovdje u zemlji vlada mir tako da ljudi mogu mirno graditi svoju budućnost. Više se ne moramo nadati nekoj boljoj budućnosti na onome svijetu. Svoju sreću možemo ostvariti ovdje na zemlji, samo ako se valjano potrudimo. Ne moramo sanjati o boljem budućem svijetu. Čežnja za vječnim zajedništvom s Bogom, očekivanje kraljevstva Božjeg ne igraju više tako značajnu ulogu. Mnogi se ljudi ne zanimaju više za to.

U Novom je savezu Bog međutim poslao Duha Svetoga koji ima zadaću poučavati ljude i proslaviti Sina Božjega. On nam naviješta Kristovu slavu, uvodi nas u spoznaju Krista i uči nas u čemu je Kristova slava. Isus je za njega rekao: „On će uzeti od onoga što je moje i to objaviti vama.”

I danas je zadaća Duha Svetoga pokazati nam tko je Krist, proslaviti ga, uvesti nas u spoznaju njegove veličine, njegove milosti. Njegova je slava veća od svega što si mi možemo zamisliti. Zajedništvo s Bogom je nešto tako predivno da nitko o tome nema prave predodžbe. Duh Sveti nam govori: Vjeruj u Kristovo obećanje, isplati se nasljedovati Isusa. Isplati se ići putem koji vodi u kraljevstvo Božje, u slavu zajedništva s Bogom. Sigurno se nećeš

pokajati!

Služba Novoga saveza, apostolska služba, poslana je također s nalogom slaviti Svetu večeru. Na svakoj Svetoj večeri učvršćujemo savez s Bogom. Sve više urastamo u spoznaju Isusa Krista. Što bolje poznajemo Isusa Krista, to je veća naša ljubav prema njemu i to je snažnija naša želja da budemo kod njega. U tome je dublji smisao Svete večere. Isus je rekao: „Ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete njegove krvi, nećete imati života u sebi.” Tu

poruku naviještati ljudima također je zadaća apostolata.

Vječni život, vječno zajedništvo u kraljevstvu Božjem nešto je tako veliko. Isplati se krenuti na put prema tom cilju. On nadilazi sve i ne može se usporediti s ničim na ovoj zemlji. Da bismo ga postigli, neophodna je međutim Sveta večera, a nju primamo na službi Božjoj. Nije dovoljno govoriti: „Kršćanin sam koji vjeruje, dijete sam Božje, činim dobro gdje god mogu!” Da bismo došli u kraljevstvo Božje, moramo uzimati hranu koju nam Gospodin nudi, to jest Svetu večeru koja se pruža ovdje u njegovoj Crkvi, u kojoj djeluju apostoli.

Kao što su Izraelci na putu u Obećanu zemlju jeli man, tako nama Sveta večera služi kao hrana na

našem putu. Bez nje ne možemo ići naprijed.

Ne radi se o tome da želim pridobiti ljude da idu na službe Božje, ali ne mogu prešutjeti da je dostojno blagovanje Svete večere neophodno potrebno da bi čovjek bio spreman o Kristovom ponovnom dolasku i da bi stigao u vječno zajedništvo s Bogom.

Prvu opasnost koju je Mojsije vidio, vidimo i mi danas. Neki znaju reći: „Taj zakon Božji, zapovijedi i Evanđelje, znamo mnoge koji vjeruju u nešto drugo. Oni imaju svoje vlastite zakone. I pogledaj ih! Sretni su jednako kao i mi. Ponekad čak i stretniji. I možda je kod naših otaca i praotaca još funkcioniralo, ali danas to jednostavno više ne prolazi. Oni imaju više uspjeha od nas." U tom slučaju moramo međutim definirati što je to uspjeh. Isus je rekao: „Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi. A tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i objaviti mu samoga sebe."

Da bi bio bogat, uspješan i sretan, da bi se ostvario ovdje na zemlji, čovjeku sigurno nije potrebno Evanđelje. Za to postoje mnogi drugi putovi. Ali da bismo doživjeli ljubav Kristovu, da bismo iskusili njegovu dobrotu i blizinu, da bismo ga upoznali, za to postoji samo jedan put: poslušnost prema Evanđelju; ostvarivati Evanđelje u svakodnevnom životu – to je vrijedilo za naše očeve i to vrijedi i za nas danas. To ne činimo da bismo imali više novaca, da bi nas mimoišle bolesti, da se naša djeca valjano razvijaju i odgajaju, već se pokoravamo zapovijedima Gospodnjim, zakonu Božjem, jer želimo doživjeti ljubav Isusa Krista. Želimo da bude uz nas. Želimo doživjeti sreću zajedništva s Kristom. Što dosljednije slijedimo Kristov zakon, to ćemo ga bolje razumjeti, to bolje razumijemo naum što ga ima s nama. Njegov Savez, Novi savez, nije za naše očeve, on je za nas koji smo danas ovdje živi. Živimo u vjeri da je Krist umro za nas i da će nas uzeti k sebi kada opet dođe. To je njegov Savez koji je sklopio s nama, njegovo obećanje koje je

nama dano i ispunjenje kojeg bismo željeli doživjeti. Zbog toga smo na službi Božjoj, stoga nam je Sveta večera toliko važna i stoga brinemo da je uvijek dostojno blagujemo. Stoga želimo ići putem na koji nam ukazuje Gospodin. Stoga smo mu poslušni i primjenjujemo njegovo Evanđelje u svom svakodnevnom životu.

Znam da ništa od toga nije novo za vas, ali možda je ova riječ danas određena upravo za tebe ili za mene, i možda će poslužiti tome da nešto promijenimo u svom životu. To bi možda moglo biti!

TEMELJNE MISLI

Vjerujemo da je Isus Krist doista umro za nas i da će opet doći da nas uzme k sebi.

Čeznemo za vječnom slavom i dostojno primamo Svetu večeru kako bismo i stigli u vječnu slavu.

Uvažavamo božanski zakon da bismo doživjeli Isusovu blizinu.

| Crkva Isusa Krista

U rujnu 2015. godine izišao je Katekizam Novoapostolske Crkve u pitanjima i odgovorima. Od ukupno 750 pitanja i odgovora community djelomično predstavlja neke od njih - u ovom broju govorimo o Crkvi Isusa Krista i o službi.

Što znači „crkva“ općenito?

Pojam „crkva“ ima u općoj jezičnoj upotrebi tri različita značenja. S jedne se strane misli na kršćansku kuću Božju (npr. na seosku Crkvu), u kojoj se vjernici okupljaju na službu Božju. U širem značenju se pojmom „Crkva“ naziva zajednica u nekom mjestu. Osim toga se pod pojmom „Crkva“ misli i na sveopću zajednicu vjernika (denominacija), npr. Novoapostolska Crkva ili Katolička Crkva. (Malim početnim slovom piše se samo kad se misli na građevinu. op.prev.) „Denominacija“ iz latinskog „denominatio“ („obilježje“, „imenovanje“) nije vrijednosni pojam za vjersku zajednicu.

Da li je Crkva potrebna?

Crkva je potrebna da bismo bili kršćani, jer samo u njoj slušamo riječ Božju, primamo sakramente i doživljavamo zajedništvo s Bogom i sa subraćom u vjeri. Te sastavnice su prijeko potrebne u svojoj cjelovitosti da bismo stekli spasenje. Bez Crkve to čovjeku nije moguće.

Kako doživljavamo nevidljivu stranu Crkve Isusa Krista?

Nevidljivu stranu Crkve doživljavamo između ostalog u njezinom spasenjskom djelovanju. Ono je za čovjeka nevidljivo i može se pojmiti samo u vjeri.

Primjeri za spasenjsko djelovanje:

- kada Bog oprašta grijeh,
- kada se po krštenju ispire istočni grijeh,
- kada Bog daruje dar Duha Svetoga,
- kada nam se u Svetoj večeri pružaju tijelo i krv Kristova,
- kada se pokojnima udjeljuju sakramenti,
- kada se obavljaju obredi blagoslova (konfirmacija postavljanje u duhovnu službu itd.)
- kada Bog u propovijedi djeluje kroz ljudsku riječ,
- kada se na zajednicu polaže blagoslov Božji.

Kako doživljavamo vidljivu stranu Crkve Isusa Krista?

Vidljivu stranu Crkve doživljavamo između ostalog kada ljudi djeluju u Crkvi. To je uočljivo – na primjer,

- kada ispovijedaju svoju vjeru u Isusa Krista,
- kada se slavi služba Božja,
- kada se posvećuje krsna voda i kada se obavlja obred krštenja,
- kada službenik na oltaru posvećuje kruh i vino za slavljenje Svete večere i kada udjeljuje posvećene hostije,
- kada apostoli polaganjem ruku i molitvom obavljaju obred Svetog zapečaćenja,
- kada se propovijeda,
- kada se moli,
- kada se prakticira ljubav prema bližnjemu.

Koja obilježja ima Crkva Isusa Krista?

Kristova Crkva – kako na svojoj vidljivoj tako i na svojoj nevidljivoj strani – ima četiri obilježja: jedinstvo, svetost, općenitost, apostolstvo. Ta obilježja Crkve nazivaju se „notae ecclesiae”

Što znači „jedinstvo Crkve Isusa Krista”?

Crkva je jedna, jer postoji samo jedan Bog. Crkva svjedoči o jedinstvu Boga, Oca, Sina i Duha Svetoga koji u njoj djeluje. Isus je naglasio da su

međusobno jedinstvo i ljubav znak prepoznavanja onih koji njemu pripadaju i njega nasljeđuju. Tako se Crkva pokazuje kao Božje biće: „Bog je ljubav: tko ostaje u ljubavi, ostaje u Bogu i Bog u njemu” (1 Iv 4, 16).

Što znači „svetost Crkve Isusa Krista”?

Crkva je sveta, jer je i trojedini Bog svet. On djeluje u Kristovoj Crkvi po riječi i sakramentima.

Što znači „općenitost Crkve Isusa Krista”?

Crkva je općenita, jer je Bog u njoj za sve ljude, za žive i mrtve. Za navještanje Evanđelja nema granica.

Što znači „apostolstvo Crkve Isusa Krista”?

Crkva je apostolska, jer se u njoj naviješta apostolska nauka i djeluje apostolska služba.

Gdje se prepoznaje Crkva Isusa Krista?

Kristova Crkva prepoznaje se tamo gdje - u različitoj mjeri - postoje jedinstvo, svetost, općenitost i apostolstvo. Najjasnije se pokazuje tamo gdje postoji apostolska služba, gdje se udjeljuju tri sakramenta živima i mrtvima i gdje se na valjani način naviješta riječ Božja. Tamo je Gospodinovo djelo otkupljenja u kojem se Kristova zaručnica priprema za gozbu na nebesima.

Što povezuje pojedine crkvene zajednice?

Povezni elementi pojedinih crkvenih zajednica su krštenje u ime Boga, Oca, Sina i Duha Svetoga, priznavanje Isusa Krista i vjera u trojedinoga Boga. Po krštenima koji žive svoju vjeru i priznaju Krista kao svog Gospodina, Crkvu se prepoznaje kao zajedništvo vjere, nade i ljubavi.

Služba

Što valja razumjeti pod pojmom „služba“?

Općenito valja pod pojmom „služba“ razumjeti neku funkciju ili neki službeni položaj s kojim su povezane konkretne zadaće i odgovornosti. Obnašatelji službe imaju u širem smislu vlast voditi neku zajednicu i donositi odgovarajuće odluke.

Što je polazište duhovne službe?

Duhovna služba ima svoje ishodište u činjenici da je Bog, Otac, poslao Isusa Krista. Isus Krist je dakle Poslanik Božji. Kao takav on je ovlašten, blagoslovljen i posvećen za otkupljenje ljudi. Apostoli su poslanici Isusa Krista. Duhovna služba je uvijek u odnosu s Isusom Kristom i s apostolima koje je on poslao. Služba i apostolat su dakle međusobno povezani: tamo gdje djeluje apostolska služba, govorimo o duhovnoj službi.

Pojam „apostolat“ upotrebljava se u prvoj liniji kada se misli na nositelje apostolske službe u njihovoj sveukupnosti. („apostolat“- Isusovi apostoli). Svećenički službenici i đakoni djeluje po nalogu apostolata i obavljaju zadaće u dušobrižništvu, naviještanju riječi i udjeljivanju sakramenata.

Što razumijemo pod „ovlastima“ uz duhovnu službu?

Duhovnu službu prenosi apostol po nalogu Isusa Krista. Onaj tko prima neku službu dobiva udio u ovlastima apostola. Tom se ovlasti može služiti samo po nalogu apostola. Primatelj službe djeluje tako u ime apostola i zastupa ga u obimu koji je utvrđen za službu koju obnaša. Apostol konačno šalje službenika. Poslanik je odgovoran svom pošiljatelju i ima obavezu prema njemu.

Primjeri djelovanja po ovlasti:

Kad apostol naviješta oprostjenje grijeha, on postupa na osnovi ovlasti koju je primio od Isusa Krista. Stoga apostol naviješta oprostjenje grijeha riječima: „Naviještam vam radosnu vijest: u ime našeg Gospodina Isusa Krista, Sina živoga Boga oprošteni su vam grijesi." Kada svećenički službenik naviješta oprostjenje grijeha, on postupa u svojstvu zamjenika apostola. Stoga svećenički službenik naviješta oprostjenje grijeha riječima: „Po nalogu mog pošiljatelja, apostola, naviještam vam radosnu vijest: U ime našeg Gospodina Isusa Krista, Sina živoga Boga, oprošteni su vam grijesi."

Što shvaćamo pod „dužnostima" u Crkvi Isusa Krista?

Svi kršteni pozvani su služiti Gospodinu djelatnom ljubavlju prema bližnjemu i svjedočenjem svoje vjere (usp. Ivan 12, 26). Ako se u Crkvi Isusa Krista pojedinim vjernicima povjere određeni poslovi ili zaduženja, izvršavanje kojih doprinosi dobrobiti vjernika i naviještanju Evanđelja, takvo djelovanje shvaćamo kao „dužnost". Takve se dužnosti obavljaju svuda gdje kršteni riječima i djelima svojedobno svoju vjeru u Isusa Krista kao svog Gospodina.

U čemu se razlikuju dužnosti u Crkvi Isusa Krista od duhovne službe?

Dužnosti se od duhovne službe razlikuju po tome što za njihovo obavljanje nije potrebna ordinacija.

Koju je službu utemeljio Isus Krist?

Isus Krist je svojoj Crkvi neposredno dao samo jednu službu, to jest službu apostola. On je apostole ovlastio, blagoslovio, posvetio i oboružao Duhom Svetim: „Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas. Poslije tih riječi dahne u njih i reče im: Primitite Duha Svetoga! Kojima oprostite grijeha, oprošteni su im; kojima zadržite, zadržani su im" (Ivan 20, 21-23). Apostolima je povjerio da upravljaju sakramentima. Na taj je način njegova žrtva dostupna ljudima (usp. Matej 28, 19.20).

Ovlast apostola da „upravljaju sakramentima" znači da ih je Isus Krist ovlastio udjeljivati sakramente. Premda sve sakramente ne udjeljuju sami apostoli, sakramenti su uvijek povezani s

apostolskom službom.

Tko prema Novom zavjetu udjeljuje dar Duha Svetoga?

Iz Djela apostolskih 8, 15-18 proizlazi da je udjeljivanje dara Duha Svetoga vezano uz apostolsku službu: Filip je propovijedao u Samariji i krstio vjernike vodom. Apostoli su čuli o tome te su tamo poslali Petra i Ivana. Oni su molili (za Samarijance) „da prime Duha Svetoga, jer još ni na jednog od njih ne bijaše sišao; bijahu samo kršteni u ime Gospodina Isusa. Tada Petar i Ivan položise na njih ruke, i oni primiše Duha Svetoga." To je još i potvrđeno Djelima apostolskim 19,6: „I kad Pavao na njih položi ruke, siđe na njih Duh Sveti."

Koje su ostale važne zadaće apostola?

Važna zadaća apostola bila je naviještati da je Isus Krist djelovao među njima, da je umro i uskrsnuo od mrtvih (usp. Djela apostolska 13, 26-41; 17,1-4). Borili su se protiv lažnih proroka koji su to osporavali (usp. 1 Kor 15, 3—8; 1 Iv 4, 1-6).

Koja je prva služba proizišla iz apostolske službe?

Na Pedesetnicu su apostoli počeli vršiti svoj nalog i propovijedati Evanđelje. Veoma brzo ispostavilo se da im trebaju pomoćnici: sedam je ljudi izabrano za to. Oni su blagoslovljeni za svoju novu službu tako što su apostoli uz molitvu položili na njih ruke. Tih prvih sedam ljudi prozvano je prvim đakonima.

„Njih postaviše pred apostole, a ovi pod molitvom položise na njih ruke." Djela apostolska 6, 6

Koje razine službe i koje službe postoje u Novoapostolskoj Crkvi?

U Novoapostolskoj Crkvi postoje tri razine službe s različitim duhovnim ovlastima: apostol, svećenički službenik i đakon.

Razinu apostola imaju Veleapostol, okružni apostol i apostol.

Razinu svećeničkog službenika imaju biskup, okružni starješina, okružni evanđelist, pastir, evanđelist zajednice i svećenik.

Razinu đakona imaju đakon i podđakon.